

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1049/2020
01.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 202/19 од 28.02.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж1 68/20 од 20.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 202/19 од 28.02.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж1 68/20 од 20.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К број 202/19 од 28.02.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција уз примену електронског надзора и одређено да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова и два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 89а став 1. и став 2. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране приближавања и комуникација са оштећеном ББ, па му је забрањено да се приближи оштећеној на удаљености од 200 метара и приступ у простор око места становања и места рада оштећене и даље узнемиравање и комуникацију са оштећеном која мера ће трајати 3 године од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП обавезан је окривљени АА да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у износу од 23.944,60 динара буџету Основног суда у Суботици у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да надокнади оштећеној трошкове и нужне издатке по основу ангажовања пуномоћника, а по посебној одлуци суда, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена са својим имовинско-правним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 68/20 од 20.07.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Драгана Дашића, па је пресуда Основног суда у Суботици К број 202/19 од 28.02.2020. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Дашић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да из описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим не произилазе елементи бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер изговорене речи нису имале карактер претњи и угрожавања, нити указују на дрско и безобзирно понашање окривљеног према оштећеној и нису биле усмерене у правцу нарушавања психичког и душевног интегритета оштећене, па према оштећеној није наступила било каква последица.

Изнете наводе, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које је окривљен оглашен кривим првостепеном пресудом (страна два, став седам и страна три, став један другостепене

пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП и на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева наведена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, али како наведена повреда не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд у оцену те повреде није упуштао.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**